

КНИГА ЗА УЧИТЕЛЯ

ТЕМА 1: ГРИЖА

За нови знания – 5 часа, за упражнения и практически дейности - 3 часа

ПОДТЕМА 1: ЗА ПО-МАЛКИТЕ ОТ НАС

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае понятието *грижа*.

Да се формира правилно отношение към по-слабите и желание за помощ на нуждаещите се.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират понятието *грижа*
- Разбират грижата като ценност и добродетел
- Развиват добро отношение към по-слабите

Ход на урока:

За въведение към темата се използват гатанки за семейството:

Тя те е родила,

Песнички е пяла.

Най е тя добричка

и ти е едничка.

Много я обичаш.

Как я ти наричаш? /мама/

Вкъщи всички го почитаме,

неговото мнение зачитаме.

Грижи се за мен, за батко.

Той е нашият прекрасен.....(татко)

Първа илюстрация –Провежда се беседа. *Кои са героите тук и какво правят? Защо майката прави всичко това? Можем ли да кажем, че майката се грижи за своето дете? Какво означава думата грижа? /грижа – дейност за доброто на някого/ Каква е майката? Чрез въпросите се въвежда понятието **грижа** и се стига до извода защо човек се грижи за друг човек.*

Втора илюстрация – Могат да се зададат следните въпроси: *Какво виждате? Какво правят хората тук? Можем ли отново да кажем, че родителите се грижат за своите деца? Защо? По какъв начин?*

Прави се извод, че когато цялото семейство се забавлява заедно, това също показва грижата на родителите за правилното развитие и възпитание на децата им.

Трета илюстрация – *Кои са героите тук? Какво прави всеки един от тях? Как по-голямото дете помага на малкото? Освен да му помогне да стане, как още може да се погрижи за падналото и плачещо дете? /да го успокои, да го заведе до лекарския кабинет/. Виждате ли отстрани другите деца, които се присмиват. Добро ли е това, което правят те? Кое дете в случката е постъпило добре и защо?*

Урокът продължава, като учителят подканя учениците да споделят дали са помагали на някой по-малък от тях, как и защо са го направили.

Урокът може да завърши със слушане и изучаване на **песента** „Три думички чудесни“ /текст Дим. Спасов, музика М. Шопов/, както и с кратка молитва.

Аз знам три думички чудесни

И те на всички са известни

Едната „ моля“ се нарича

И нея всеки я обича!

Приятел в нужда ти помага,

Кажи „ Благодаря“ веднага!

Сгрешиш ли нещо, не забравяй,

Кажи „ Другарче, извинявай“!

МОЛИТВА: *Господи, научи ме как да помагам на по-малките и по-слабите! Амин!*

ПОДТЕМА 1: ЗА ПО-МАЛКИТЕ ОТ НАС

Урок за упражнения

Цели: Да се осъзнае понятието *грижа*.

Да се формира правилно отношение към по-слабите и да се породи желание за помощ на нуждаещите.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират понятието *грижа*
- Разбират грижата като ценност и добродетел
- Развиват добро отношение към по-слабите

Ход на урока:

Урокът започва с песента „Три думички чудесни“

Следва поставяне на темата и работа по илюстрациите в учебника

Първа илюстрация - Беседа върху картината, за да се достигне до извода, че както мама и татко се грижат за децата, така и по-големите деца трябва да се грижат за по-малките.

Какво виждате на илюстрацията? Какво прави майката? Какво прави голямото дете? Защо баткото се грижи за сестричето си? Защо баткото, а не майката храни малкото дете? Защо баткото помага на майка си?

Втора илюстрация - Провежда се беседа върху илюстрацията, за да се достигне до извода, че трябва да се помага на по-слабите от нас, които са в нужда.

Кои са героите? Какво се е случило? Какви чувства изпитва малкото дете, когато не може да си вземе топката? Кой му помага? Защо го прави? Какви чувства ще изпита малкото дете, когато топката вече е в ръцете му? Какво трябва да направи малкото дете?

Учителят предлага на учениците да изработят подарък за децата от предучилищна възраст - гирлянд от есенни листа, за да украсят своята учебна стая и да се почувстват по-уютно в това все още непознато за тях място. Шаблонът е в учебната тетрадка. Учениците изрязват /може и да е чрез изкъсване/ двете листенца и ги оцветяват. Накрая с помощта на учителката изработват гирлянди.

Часът може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 2: ПРИЯТЕЛ В НУЖДА СЕ ПОЗНАВА

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере значението на думата *приятелство*.

Да се разбере смисъла на поговорката „Приятел в нужда се познава“.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират смисъла на думата *приятелство* и да развиват приятелски взаимоотношения.
- Откриват смисъла на поговорката „Приятел в нужда се познава“

Ход на урока:

1 вариант: Учителят кани всяко дете да стане от мястото си и да отиде при дете от класа, с което си симпатизира, за да се здрависа и да му каже „Ще се радвам да станем приятели“.

2 вариант: Учителят поздравява децата със запис на Песен за приятелството /Песента за приятелството с текст на Романьола Мирославова и композирана от Светослав Лобошки е изпята и заснета специално за кампанията на ОПРЧР „Мисията е възможна“. В клипа участват учениците от Средно училище „Димитър Матевски“ в Пловдив и децата от Комплекса за социални услуги "Св. Св. Константин и Елена" в Пловдив/.

Следва поставяне на темата и работа в учебника: Учителят провежда беседа върху илюстрациите:

Защо едното дете разделя закуската си с другото? Защо му помага? Какво според вас означава някой да ти е приятел? Какво

можем да кажем за приятелите в трудни моменти? Можем ли да кажем в тази ситуация, че приятел в нужда се познава?

Втора илюстрация: *Какво виждате на втората картина? Какво се е случило? Как постъпва момчето? Можем ли да кажем в тази ситуация, че приятел в нужда се познава?*

Анализира се и **третата картина**. Учителят разказва историята. *Преди много, много години живял един много добър, но болен човек. Той бил парализиран и не можел да се движи. Неговите четирима приятели се грижели за него и когато чули как Бог чрез Иисус Христос изцелява болните хора, решили да занесат другаря си при него. Щом Иисус дошъл в техния град, те сложили болния на една постелка и тръгнали. Но когато пристигнали, видели, че около къщата, където бил Иисус, има огромна група хора. Разбрали, че няма да могат да влязат, но не се отчаяли. Те толкова силно искали да се излекува техният приятел, че се качили на покрива, разместили керемидите и спуснали носилката пред нозете на Иисус. Иисус видял тяхната вяра в Бог, видял и другарската им обич и изцелил човека.*

Учителят може да зададе следните въпроси: *Кой се грижел за болния човек? Какво чули и разбрали те за Иисус? /обяснява се думата изцеление/ Какво решили да направят? Как са го занесли до къщата? Дали им е тежало, докато са носели приятеля си? Как мислите, дали са се оплаквали? Кое им е давало сила да го носят на дълго разстояние? Защо не са се отказали, когато са видели, че има много хора и не могат да влязат през вратата? Как мислите, дали им е било леко и лесно да се изкачат на покрива с носилката?*

Дали Иисус е бил впечатлен от тяхната изобретателност и другарска обич?

Прави се извод, че Божието сърце винаги се радва да види приятелската грижа и обич между хората, че добрите приятели са истинско богатство за човека.

Може да се прочете стиха от Притчи 17:17 - **„Приятел обича винаги и е като роден брат във време на нужда“.**

Следва работа в УТ.

Молитва: Господи, помогни ми да бъда истински приятел! Да не чакам само да получавам, но първи да давам всичко, с което мога да помогна! Амин!

ПОДТЕМА 2: ПРИЯТЕЛ В НУЖДА СЕ ПОЗНАВА

Урок за упражнения

Цели: Да се разбере значението на думата *приятелство*.

Да се разбере смисъла на поговорката „Приятел в нужда се познава“.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират смисъла на думата *приятелство* и да развиват приятелски взаимоотношения
- Откриват смисъла на поговорката „Приятел в нужда се познава“

Ход на урока:

Урокът започва с беседа как през изминалата седмица децата са помогнали на свои приятели.

Следва работа по илюстрациите в учебника и в УТ. Припомня се поговорката „Приятел в нужда се познава“, както и стихът от Притчи 17:17. Може да се изпълни песента „Три думички чудесни“ или да се разучи „Песен за приятелството“.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 3: ЗА СТАРИТЕ ХОРА

Мъдростта на старците – бълг. нар. приказка

Един цар въвел закон да бъдат погубени и избити всички стари хора.

- Каква полза от тях - казал той, - нито орат, нито жънат, нито дърва секат, нищо не правят. Само ядат хляб и се пречат вкъщи.

Запретнали ръкави царските палачи. Избили всички стари хора.

Останал само един старец, бащата на един болярин, приближен до царя. На него му дожаляло за стареца и затова го скрил на тайно място и го хранил скришом, без никой да знае.

Жестокият цар имал един луд черен кон, който ритал, хапел, скачал и хвърлял ездачите. Никой не можел да се доближи до него и да го укроти.

В града живеела една хитра жена, дето се хвалела, че лекува всичко. Заповядал царят да я повикат и почнал да я разпитва как да укроти лудия си кон.

- Как ли? - отговорила жената - Заповядай, господарю, на твоите боляри да усучат въже от пясък. Вържеш ли коня с въже от пясък, той ще стане кротък като агънце.

Царят се почесал по тила и извикал болярите си.

- Хей, боляри - викнал им той, - слушайте какво ще ви заповядам! Още утре да ми донесете едно въже от пясък. Ако дойдете в двореца без пясъчно въже, ще ви отрежа главите!

Прибрали се болярите с наведени глави. Никому не идвало на ум как може да се усуче въже от пясък. Между болярите бил и оня, който запазил живота на баща си. Като се прибрал вкъщи умърлушен, старецът го попитал:

- Защо си толкова тъжен, синко?

Боляринът му разказал какво се случило през деня и какво иска царят от тях.

- Туй ли е всичко? Не бой се. Утре като идеш в двореца и царят попита къде е въжето, ти му кажи: "Царю, готови сме да усучем въже от пясък, но не знаем какво да бъде - тънко, дебело, жълто, червено, дай ни първо мостра!"

На другия ден, като чул умния отговор на болярина, царят навел глава и казал:

- Прави сте, трябва да ви дам мостра, но няма откъде да я взема.

И пощадил живота на болярите.

Минало време. Същото лято настъпила голяма суша. Всичката реколта изгоряла - и жито, и трева, и плод. Пресъхнали кладенците и реките. Опрзнили се житниците и хамбарите. Не останало жито дори за семе. Уплашили се хората да не измрат от глад. Уплашил се и царят. Повикал пак болярите и им наредил:

- Каквото щете правете, умувайте и струвайте, но утре сутринта като дойдете, искам да ми кажете откъде да намерим жито за посев напролет, иначе ще ви отрежа главите!

Тръгнали си болярите сломени, не знаели откъде да намерят жито. Скритият старец видял, че синът му се връща отново умърлушен и го попитал пак какво се е случило.

- Сега, тате - рекъл боляринът, - и ти не можеш да ми помогнеш.

- Защо? - попитал старецът.

- Защото царят иска семе за посев, а никъде в царството няма жито.

- Не бой се, синко, утре като идеш при царя, му кажи да заповяда на селяните да разровят всички мравуняци в царството. В мравуняците има много жито, събрано зрънце по зрънце от мравките.

Така и направил боляринът и царят заповядал да разкопаят мравуняците. Щом селяните излезли и се разровили - от всеки мравуняк извадили по една торба едро зърно. Така хората в царството били спасени. Царят останал много учуден от находището и на другия ден попитал болярина:

- Кажи ми ти, откъде знаеше това, кой ти даде този мъдър съвет?

- Не смея да кажа, господарю, защото ще ме погубиш.

- Няма и косъм да падне от главата ти, само кажи?

Тогаво боляринът признал, че е скрил баща си и той го е научил какво да каже и за пясъчното въже, и за скритото жито.

Проумял грешката си царят и тогава издал нов закон - никой да не закача старите хора и когато вървят по улиците - всеки да им прави път.

Урок за нови знания

Цели: Да се възприеме и осъзнае съдържанието на приказката „Мъдростта на старците“.

Да се осъзнае понятието *дълг*.

Да се развие уважение и почит към възрастните хора.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират достойнството и мъдростта на старите хора.

- Знаят приказката за мъдростта на старите хора.

Ход на урока:

Учителят провежда интервю с някои деца от класа: Имат ли баба и дядо, обичат ли ги, защо ги обичат, какви са бабата и дядото и т.н.

Следва въвеждане на темата и **прочит** на приказката от учителя. Работи се върху непознатите думи: *скришом, мостра, сторвам*. Разглежда се илюстрацията в учебника и се провежда беседа върху съдържанието на приказката.

Какъв закон издава царят? Каква е причината царят да издаде такъв закон? Какво не правили старите хора и защо? Какво се случило със старите хора? Кой останал жив? Защо боляринът не се подчинява на този закон?

Въвежда се понятието **дълг**.

Какво притежавал царят? Какъв бил конят? Какво посъветвала знахарката царя? Как старецът разбрал, че синът му има проблем? Какво решение предложил бащата на болярина? Защо старият човек веднага дал съвет на сина си? Какво се случило след това? Каква била следващата заповед на царя? Как старецът помогнал на сина си? Защо другите хора не се сетили за решение на проблема? Защо само старецът успял да помогне? Какво разбрал накрая царят?

Прави се извод, че старите хора трябва да се почитат, защото са мъдри и трябва да им се помага поради тяхната физическа немощ.

Прочита се Изход 20: 12 - „Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре“. Коментира се значението на думата „почитай“

Работа в УТ: Чрез въпроси, зададени от учителя, учениците подреждат в правилен ред илюстрациите като в празното кръгче до всяка илюстрация записват поредния номер. Вариант е, докато учителят отново чете приказката, децата сами да номерират епизодите, след което се прави проверка чрез кратка беседа.

Молитва: Господи, помогни ми да уважавам и почитам мама, тати и всички възрастни хора! Амин!

ПОДТЕМА 3: ЗА СТАРИТЕ ХОРА

Урок за упражнения

Цели: Да се развие уважение и почит към възрастните хора.

Да се осъзнае нуждата от грижа и внимание към възрастните хора.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират достойнството и мъдростта на старите хора.
- Умеят да се отнасят с разбиране и уважение към възрастните хора.
- Имат желание за помощ и обгрижване на нуждаещи се възрастни хора според своите възможности.

Ход на урока:

Учителят проверява как учениците са изпълнили поставената задача в предния час. Учениците разказват как, с какво и на кого са помогнали.

Следва поставяне на темата и работа по илюстрациите в учебника:

Първа картина - *Какво прави детето? Къде е било? Какво е купило? На кого? Защо? Правилно ли е постъпило? Вие помагали ли сте по този начин?*

Анализират се ситуациите и в следващите илюстрации и се прави изводът, че някои възрастни хора се затрудняват в движението си и им е необходима помощ. Урокът продължава с изпълнението на задачата по избор в учебника.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 4: БОЖИЯТА ГРИЖА ЗА ХОРАТА

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае, че така както родителите се грижат за своите деца, Бог се грижи за всички, защото всички хора са негови създания.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Осъзнаят, че всички хора са деца на Бога и Той се грижи за нас.

- Осъзнаят любовта и грижата на Бога чрез примера на Исус Христос.
- Ход на урока:**

Учителят провежда интервю сред децата с въпроса: Как твоите родители вчера се погрижиха за теб?

Следва обявяване на темата и работа върху илюстрациите в учебника.

Първа картина - *Какво виждате на картината? Кои са в къщата? Какво правят? Какво е времето навън? Какво е направила бурята? Дали семейството се страхува от бурята навън? Какво е настроението им? Какво излъчват лицата им? Какво виждате още на картината? На кого ли може да са тези огромни ръце? Какво правят ръцете? Защо семейството е спокойно?/Спокойно е, защото Бог се грижи за хората в семейството./ Какво знаете вие за Бога? Знаете ли коя книга разказва за Него? /Учителят показва Библия и обяснява, че това е книгата, която разказва за Бог и за живота на земята на Неговия син Исус Христос./ Ето какво казал веднъж Исус Христос на своите ученици- Учителят прочита от Библията Матей 6:25-33.*

Работи се върху **втора илюстрация**.

1. Могат да се зададат следните въпроси: *Отглеждат ли храната си небесните птици? Сеят ли, жънат ли? Кой се грижи за тях? А вие можете ли с безпокойство и притеснение да пораснете повече? Кой се грижи за цветята на полето да растат толкова красиви? А кой е по-ценен за Бог – цветята или ние хората?*

Прави се извод, че Бог обича всеки човек, знае от какво се нуждае той и затова не трябва да се притесняваме, но в молитва може да го помолим.

Прочита се стиха от 1 Петрово 5:7 и се научава наизуст.

С цел научаване на стиха, учителят може да го повтори няколко пъти, като на места замълчава и децата трябва да допълнят липсващата дума. Например: И всяка вашавъзложите на, защотосе грижи за При следващото повторение учителят пропуска други думи, които децата трябва да кажат.

Следва работа в УТ. Всяко дете да нарисува членовете на своето семейство и да оцвети картината.

МОЛИТВА: *Господи, благодаря Ти за моите родители и всички хора, които се грижат за мен! Благодаря Ти, че и Ти се грижиш за мен. Винаги си там, когато имам нужда от Теб.*

ПОДТЕМА 4: БОЖИЯТА ГРИЖА ЗА ХОРАТА

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере значението на притчата за добрия пастир.

Да се разбере аналогията между овцете в стадото и вярващите в Исус Христос хора.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Знаят притчата за добрия пастир (Йоан гл. 10).
- Разбират, че Исус Христос се грижи за вярващите хора така, както и добрият пастир се грижи за овцете в стадото си.

Ход на урока:

Учителят предлага да се проведе състезание между момичета и момчета /или между редиците в класа/ кой по-добре /групово/ ще каже стиха от миналия час / 1 Петрово 5:7/.

Следва поставяне на темата и работа в учебника.

Първа илюстрация – Провежда се беседа:

Виждал ли е някой овца? Какво животно е овцата – кротко или агресивно? Какви грижи изисква тя? Може ли да се защити сама от враговете си? А кои са нейните врагове? Как се казва човекът, който се грижи за овцете? Какво прави той? Как се грижи за тях?

Втора илюстрация – *Какво виждате на картината? Кой напада стадото? Защо? Кой защитава живота на овцете? Има ли опасност за човека?*

Трета илюстрация – Учителят обяснява, че Исус за хората е също както овчарят за овцете. *Как Исус се грижи за хората? Как им*

помага? Какво трябва да направят хората, за да повикат Исус на помощ? /да се помолят/

Прочитат се думите на Исус от Йоан 10:11 и се научават наизуст

Работа в УТ – Учениците изрязват картинка на овца и залепват памук за руно. След това заедно с учителя, който е подготвил нарисувана фигура на Исус, правят плакат, изобразяващ Исус със стадото овце, направени от децата.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ТЕМА 2: ДОВЕРИЕ И ВЯРА

За нови знания – 5 часа, за упражнения и практически дейности – 3 часа, за обобщение – 1 час

ПОДТЕМА 1: ВЯРА В СЕБЕ СИ И ВЪЗГОРДЯВАНЕ

Урок за нови знания

Цели: Да се прави разлика между вяра в себе си и вяра в Бога.

Да се осъзнае ограничеността на човешките възможности.

Да се осъзнае разликата между гордост и горделивост, възгордяване.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират смисъла на вярата в Бога и вярата в себе си.
- Умеят да различават вярата в Бога и вярата в себе си.
- Умеят да различават гордост от горделивост.

Ход на урока:

Учителят предлага да се изиграе играта „Довери се на водача“.

Учителят определя участниците в играта с броилка. Участници: две деца /един водач и един „слепец“, който е със завързани очи. Играта съдържа 2 етапа. На първия етап слепецът без ничия помощ трябва да достигне дадено място. С цел губене на ориентация, учителят завърта детето.

На втория етап в класната стая могат да се разместят предмети, за да се затрудни придвижването на слепеца и достигането му до определена точка. Задачата е „слепецът“ да стигне до нея чрез инструкции/насоки от водача.

След приключване на играта учителят задава следните въпроси:

*Успя ли детето само, без водач, да достигне определената цел?
Срещна ли трудности при придвижването си? Какви?*

*Какво му беше необходимо, за да стигне до определената точка?
Кога играчът достигна целта си? Какво трябваше да направи „слепецът“?*

Учителят обобщава края на играта. Стига се до извода: Когато човек разчита/вярва/ само на себе си и на собствените си сили, трудно достига или въобще не постига определената цел. Много често ние, хората, сме като слепеца и имаме нужда от водач. За хората, които вярват в Бог, Той е техният водач.

Учителят обявява, че този час ще се говори за вярата на човек в себе си и вярата в Бога. Разказва историята на военачалника Нееман. /разяснява се значението непознатите думи – *военачалник, пророк* /

Някога, преди много, много години в далечна страна живял един човек на име Нееман. Той бил силен и смел мъж и като военачалник на царя нямало битка, която да бил загубил. Нееман бил богат и уважаван човек дори от царя на страната, но не бил щастлив, защото боледувал от проказа. От нея по тялото на човек се появявали петна и накрая човекът умираше. Никой лекар не можел да помогне на Нееман въпреки богатството му, защото болестта по онова време била нелечима.

Но Нееман разбрал, че в съседната страна Израел имало пророк, който можел да го излекува. Взел много пари и дрехи като подаръци и тръгнал на дълъг път със своите слуги. Когато пристигнал пред дома на пророка, Нееман очаквал, че пророкът ще излезе да го посрещне като важен гост, ще се помоли на своя Бог и така ще бъде излекуван. Но това не се случило. От къщата на пророка излязъл слугата му и казал на Нееман, че пророкът поръчал да отиде и да се потопи в реката Йордан седем пъти, за да бъде излекуван. Нееман много се ядосал – бил изминал дълъг път, а при посрещането никой не му оказал почестите, които заслужавал. Вместо пророкът да излезе и да

говори с него, той изпратил някакъв слуга да му каже да се изкъпе в мръсните води на еврейската река Йордан, при положение, че реките в неговата родина били много по-чисти. Затова Нееман заповядал на хората си да се връщат обратно. Тогава слугите му го помолили да не се ядосва, а да се покори и да изпълни това просто нещо, което пророкът казал. Нееман се вслушал и отишъл до река Йордан. Потопил се веднъж, втори, трети път, но нищо не ставало. Така се потопил седем пъти според думите на пророка и с огромна радост и учудване видял, че след седмия път кожата му станала чиста и по нея нямало нито петна, нито рани. Бог го бил излекувал. Тогава той решил повече да не се покланя на измислените богове в неговата страна, а само на единствения истински Бог, Който го бил изцерил.

Работи се по илюстрациите в учебника. Провежда се беседа:

Какъв е бил Нееман? Богат ли е бил или беден? Богатството помогнало ли му е да се излекува? Къде е тръгнал Нееман? Защо? Вие как сте се чувствали, когато сте били болни? Как се е чувствал Нееман, когато цялото му тяло е било покрито с рани? Какво носи? Къде отива? Какво му е поръчал пророкът? Как е реагирал Нееман? Защо се е ядосал? Може ли да кажем, че е горделив? Какво означава човек да се възгордее? Какво са го посъветвали неговите слуги? Какво се е случило после? Какви чувства е изпитвал, когато е видял, че е изцелен? Кой го изцелява? Какво ли си е казал Нееман, когато разбира, че Бог го е изцелил? Дали в него има все още гордост? Дали заедно с проказата не се е освободил и от гордостта?

Прави се извод, че там, където човешките сили не достигат, на помощ идва Бог и че не трябва човек да е горделив.

Прочита се и се разсъждава върху стиха от Яков 4:6. Обяснява се думата благодат. Стихът може да се научи наизуст чрез индивидуално и групово повторение, както и състезателен елемент за най-бързо запомняне.

Работа в УТ: Дадени са две еднакви човешки фигури. Децата трябва да ги изрежат и нарисуват лицата им - едната с тъжно лице и петна по тялото, другата - с весело лице. Залепват сламка /шишче, клечка/ помежду им и получават фигура с две лица – фигурата на Нееман.

***Молитва: Господи, помогни ми да ти се доверявам за всичко!
Опази ме от гордост и надменност, нека не мисля себе си за нещо
повече от другите. Амин!***

ПОДТЕМА 1: ВЯРА В СЕБЕ СИ И ВЪЗГОРДЯВАНЕ

Урок за упражнения

Цели: Да се прави разлика между вяра в себе си и вяра в Бога.

Да се осъзнае ограничеността на човешките възможности.

Да осъзнае разликата между гордост и горделивост, възгордяване.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират смисъла на вярата в Бога и вярата в себе си.
- Умеят да различават вярата в Бога и вярата в себе си.
- Умеят да различават гордост от горделивост.

Ход на урока:

Урокът започва с игра. *За кого говорихме миналия час? Поради коя черта от характера му се ядосва на думите на пророка? /горделивостта/ Променя ли се Нееман след изцерението? Искате ли да пресъздадем потапянето му в реката?*

Следва игра. Учителят е направил от картон 2 човешки фигури – едната с тъжно лице и петна по тялото, а другата – с весело лице. Слепенва двете фигури откъм гърба, като между тях поставя сламка или тънка пръчица /шишче/, така че да се получи фигурата с две лица – Нееман. Пробива се дъното на празна кофичка от кисело мляко, така че сламката да може да премине през нея. Учителят държи фигурата с тъжното лице към децата. Всички започват да броят до 7 и едновременно с това клякат, като предварително са се уговорили, че повърхността на чиновете е нивото на водата на реката. Учителят издърпва човечето надолу в кофичката и нагоре, като така имитира потапянето на Нееман. Децата държат своите фигури и клякат и стават с тях. На седмия път всички обръщат фигурката с веселото лице към себе си. /Идеята за играта е взета от учебник „Манна за неделните учители“ на изд. Аним/

Учителят обявява, че отново ще се говори за горделивостта и възгордяването. Следва работа по илюстрациите в учебника.

Първа илюстрация – *Какво е получило детето? За какво е наградено? Щастливо ли е? Можем ли да кажем, че то е гордо с постижението си?*

Втора илюстрация – *Какво виждате на илюстрацията? Какво ли може да иска изправеното дете? Какво прави седналото дете? Защо седналото дете му отказва? Може ли да кажем, че то се е възгордяло от своите успехи, че е горделиво? Защо? Откъде разбирате това?*

Трета илюстрация – *Какво е получило детето? Как се чувства то? Може ли да кажем, че то е гордо и удовлетворено от положението си? В този момент на награждаване, слушайки химна на България, с какво още може би се гордее детето?/с родината си/ Какви чувства ще изпитват неговите родители? Ще бъдат ли горди от постижението на детето си?*

Четвърта илюстрация – *Как мислите? Променило ли се е детето, след като е било наградено? Възгордяло ли се е от своите успехи? Откъде разбирате, че не е?*

Прави се извод, че човек може да е удовлетворен, горд от труда си, от своите или чужди успехи без да е горделив и високомерен.

Следва **работа в УТ**.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 2: СИЛАТА НА ДОВЕРИЕТО

Урок за нови знания

Цели: Да се осмисли значението на понятието *доверие*.

Да се осъзнае разликата между вяра и доверие.

Да се разбере на кого детето трябва да се доверява.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират каква е връзката между доверието и вярата
- Осъзнават разликата между доверието и вярата

- Умеят да проявяват доверие в отношенията си с околните

Ход на урока:

Часът започва с рисунка по метода батик. Учителят предлага някои деца да нарисуват на един плакат със свещ или бял пастел картина на поляна, цветя, животни и слънце. Най-накрая той оцветява картината с цветове по желание и прави извода, че децата в началото не са виждали нищо, но са следвали неговите указания, т.е. доверили му са се и така се е получила красивата картина.

Учителят обявява, че този час ще се говори за доверието и приканва децата да разгледат първите две илюстрации в учебника. Разказва, че много често Исус Христос отивал на брега на едно езеро, за да говори с хората и да ги учи на Божиите правила. Исус се качвал на някоя лодка, за да бъде по-нависоко и хората да могат да Го виждат и чуват. Един ден Той се качил в празната лодка на рибар на име Петър. Петър цяла нощ се опитвал да лови риба, но нищо не бил хванал. След като Исус свършил да говори на събралите се хора, Той се обърнал към Петър и му казал да отплава навътре в езерото и там да хвърли отново мрежата си. Петър му отговорил, че е много уморен, но заради Него ще го направи отново. Когато стигнал на дълбокото, той хвърлил мрежата си и ... чудо! Тя веднага се напълнила с риба. Уловът бил толкова много, че се наложило Петър да повика приятелите си да му помогнат да извади мрежата. Лодката се препълнила с риба. Петър разбрал, че Исус е Бог, защото само Бог може да направи това и станал Негов ученик.

След разказа си, учителят провежда беседа:

Какво правил Исус, за да могат хората да Го виждат и чуват по-добре? На чия лодка се качил веднъж? Какво правил Петър цяла нощ безуспешно? Какво го накарал да направи Исус? Защо Петър го сторил, въпреки че бил уморен? Какво се случило? Как завършила случката? Какво разбрал Петър?

Следва работа по другите две илюстрации.

Учителят разказва, че една вечер Исус изпратил Своите ученици да отидат с лодка на другия бряг на езерото, а Той се качил на близкия хълм, за да се помоли насаме. Когато лодката стигнала до средата на езерото, изведнъж се появил силен вятър и големи вълни. Учениците много се изплашили, защото лодката се пълнела с вода. Тогава

видели фигура на човек, който спокойно ходи по водата, без да потъва. Помислили го за призрак. Но чули гласа на Исус, Който им казал да не се страхуват. Тогава Петър, най-смелият от тях, му рекъл: „Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата“. Исус го повикал. Петър бързо излязъл от лодката и тръгнал по водата. С поглед, отправен към Исус, той стъпка по стъпка се приближавал към Него. Изведнъж вятърът се усилил, Петър отместил погледа си от Исус, погледнал към вълните, уплашил се и започнал да потъва. Тогава извикал към Исус: „Господи, спаси ме!“. Исус протегнал ръка, хванал го и му казал: „Защо не Ми повярва, а се усъмни?“ Когато се качили в лодката, вятърът утихнал.

Къде трябвало да отидат учениците на Исус? Тръгнал ли и Той с тях? Защо останал? Какво било езерото? Какво си помислили учениците, когато видели фигура, ходеща по водата? Какво поискал Петър от Исус, когато разбрал, че фигурата не е призрак? Как мислите, защо Петър е поискал това? Нормално ли е човек да ходи по повърхността на водата? Защо Петър излязъл от лодката и тръгнал по водата? Доверил ли се е на Исус? Защо? Какво според вас означава доверие? /Вярваш на някого, защото го познаваш, а доверието е стъпка, действие на вяра/. Защо Петър започнал да потъва? Накъде е отместил погледа си? Какво му казал Исус? Защо изведнъж вярата на Петър намаляла?

Прочита се Матей 9:23, коментира се и се научава наизуст.

Следва **работа в УТ**.

МОЛИТВА: *Господи, помогни ми да ти се доверявам за всичко, което става в живота ми! Амин!*

ПОДТЕМА 2: СИЛАТА НА ДОВЕРИЕТО

Урок за упражнения

Цели: Да се осмисли значението на понятието *доверие*.

Да се осъзнае разликата между вяра и доверие.

Да се разбере на кого детето трябва да се доверява.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират каква е връзката между доверието и вярата

- Осъзнават разликата между доверието и вярата
- Умеят да използват в отношенията си с околните доверие

Ход на урока:

Работи се по задача 1 от учебника. Поставя се темата. Работи се върху илюстрациите.

Задача 2. Разгледай илюстрациите.

Първа илюстрация – *Какво прави детето? Какво ли му казва? Защо не иска никой да чуе това, което му казва? Защо му доверява своята тайна? Има ли доверие на своя приятел, че няма да разгласи тайната му, че няма да го предаде?*

Прави се извод, че човек се доверява на някого, когото познава добре и знае, че може да разчита на него.

Втора илюстрация – *Защо детето споделя с майка си? Очаква ли, че майка му ще го разбере и ще му помогне? Защо?*

Прави се извод, че човек се доверява на някого, който го обича и мисли добро за него, грижи се за него.

Трета илюстрация – *Какво прави детето? Защо иска да говори с Бог? Защо човек се моли на Бог? Какво очаква от Бог?*

Достига се до извода, че детето може да сподели своите тайни с Бог, защото Бог го обича и може да му помогне.

Четвърта илюстрация - *Какво виждате на илюстрацията? Трябва ли, ако човекът е непознат, детето да говори с него и да взема нещо от него? Защо?*

Прави се извод, че децата не трябва да се доверяват на непознати хора.

Следва **работа в УТ**.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 3: БОГ – ИЗВОР НА ВЯРАТА

Урок за нови знания

Цели: Да се осмисли значението на думите *чудо* и *творец*.

Да се разбере, че Бог е Творец на живата и неживата природа.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Осъзнават, че Бог е всемогъщ и може да върши чудеса
- Умеят да правят връзка между съвършенството на света и Твореца
- Разбират значението на вярата на всеки човек

Ход на урока:

Часът започва с игра. Учителят завързва очите на едно дете, взема тетрадка или учебник и пита детето какво има в ръцете си. Детето не знае, защото не вижда. Учителят му разрешава с пипане да познае предмета. След това задава въпрос дали детето може да познае на кого е тетрадката /учебникът/. Прави се извод, че човек, когато не вижда, не може да се ориентира в нещата. След това учителят приканва децата да затворят очите си и да си представят как биха се движили по улицата, в училище, къщи, как биха си играли и забавлявали.

Темата се обявява и учителят разказва на децата за изцелението на слепородения човек /Йоан 9/. Работи се по **първата илюстрация** в учебника. Въвежда се понятието *чудо* и *Творец*.

Един ден, когато Иисус вървял по улиците, видял един човек, който бил сляп по рождение и просел от хората милостиня. Иисус плюл на земята, направил кал с плюнката и намазал с калта очите на слепородения. После му казал да отиде и да се измие. Слепецът Го послушал. Бързо отишъл да се измие и прогледнал. Тогава разбрал, че Бог е извършил чудо в неговия живот.

Кого видял Иисус един ден? Защо този човек просел на улицата? Какво направил Иисус? Защо слепецът не се е съпротивил да го мажат с кал? Дали е чувал за чудесата на Иисус? Какво означава думата чудо? Ти можеш ли да направиш някакво чудо? Какви чувства е изпитвал този слепороден човек, когато е прогледнал? На кого е бил благодарен?

Работи се по **третата илюстрация** в учебника. Учителят разказва /Лука 8:41-56/:

Яир бил богат и уважаван човек. Един ден любимата му дъщеричка се разболяла и легнала на легло. Въпреки грижите на лекарите и

родителите ѝ, тя ставала все по-зле и по-зле. Яир и жена му били много разтревожени, защото изглеждало, че тяхното единствено дете щяло да умре. Затова Яир отишъл да търси Исус. Той бил чул за чудесата, които вършел Исус.

Яир намерил Исус заобиколен от голямо множество хора. Пробил си път през тълпата и паднал в краката Му. Помолил Го да отиде да излекува детето му. Исус се съгласил и тръгнал с него. Яир се зарадвал, но тогава дошъл пратеник, който му съобщил, че дъщеря му е умряла: „Не затруднявай повече Исус. Вече е късно.“ — казал той на Яир. — „Дъщеря ти умря.“ Исус чул това и казал на Яир: „Не се бой, само вярвай и дъщеря ти ще е добре!“

Когато най-сетне стигнали до къщата на Яир, всички там плачели и били много нажалени, защото детето било мъртво. Но Исус казал: „Не плачете. Детето не е умряло. Само спи.“ Обаче хората започнали да се присмиват и да се подиграват на Исус, защото знаели, че момичето е мъртво. Но с Божията сила Исус щял да покаже, че е възможно хората да бъдат върнати към живота, както могат да бъдат събудени от дълбок сън. Исус завел бащата и майката на момичето и трима от своите ученици в стаята, където лежало детето. Той хванал момичето за ръката и казал: „Стани!“ И то оживяло, точно както виждаш на картината. Станало и започнало да се храни!

Провежда се беседа: Какъв човек бил Яир? Защо той и жена му били нещастни? Можело ли неговото богатство да му помогне да се излекува детето му? Защо Яир потърсил Исус? Какво се случило на път за дома на Яир? Защо хората се подигравали на думите на Исус, че детето само спи? Може ли всеки човек да възкресява умрели хора? /изяснява се значението на думата възкресява/ Защо Исус го е направил? Мислите ли, че за Бог, Който е направил земята и небето, е трудно да възкреси някого?

Работи се върху задача 2: Кой е създал това? – Учениците трябва да посочат кое е създадено от човека и кое от Бога. *Как наричаме човек, който е създал някаква картина, скулптура или песен? /творец/ Как може да наречем тогава Бог, Който е създал планините, реките, моретата, слънцето, звездите?*

Може да се продължи и с други примери, които децата да предложат. Прочита се Марк 5:36, коментира се и може да се научи наизуст.

Следва работа в УТ.

Урокът може да завърши с изучаване на песента „Кой създаде“.

МОЛИТВА: Господи, благодаря Ти за чудото, че си сътворил цялата природа и човека. Благодаря Ти, че си толкова силен и мощен, че продължаваш да вършиш чудеса. Благодаря, че отговаряш на молитвите ми. Амин!

ПОДТЕМА 3: БОГ – ИЗВОР НА ВЯРАТА

Урок за нови знания

Цели: Да се осмисли значението на думите *чудо* и *творец*.

Да се разбере, че Бог е всемогъщ Творец на живата и нежива природа.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Осъзнават, че Бог е всемогъщ и може да върши чудеса.
- Умеят да правят връзка между съвършенството на света и Твореца.
- Разбират значението на вярата на всеки човек.

Ход на урока:

Урокът започва с песента от миналия час. Разглежда се задача 1 от учебника. Поставя се темата. Учителят разказва историята за раждането на Исус Христос.

Преди много години в малкия еврейски град Назарет живеела скромна девойка на име Мария. Тя била сгодена за дърводелеца Йосиф.

Веднъж, когато Мария била сама къщи, пред нея се изправил ангел Гавраил. Той я поздравил и ѝ казал, че Бог я е избрал за нещо, което не се е случвало на никоя друга жена. В нейната утроба Светият Божий Дух щял да зачене бебе. То трябвало да се нарича Исус и нямало да е обикновено бебе като всички останали, а щяло да е Син

на Всевишния Бог. Той щял да спаси хората от греховете им. Мария приела думите на ангела за истина и се покорила на Божията воля.

Тя разказала на своя годеник Йосиф всичко това, но той не ѝ повярвал. Решил да я напусне, но Бог му се явил в съня му и потвърдил Божието чудо, което Святият Дух направил с Мария. Скоро след това Йосиф и Мария се оженили.

Дошла заповед за преброяване на населението и Йосиф и Мария трябвало да отидат до град Витлеем, където били родени. Пътували дни наред и когато стигнали града, дошло времето на Мария да роди. Никъде нямало място за тях да пренощуват. Накрая им предложили един обор, където живеели животните. Там Мария родила бебето Исус, повила го и го сложила в ясла.

Малко след това в обора влезли овчари, които пазели овцете си наблизо. Те научили за раждането на Божия Син от един ангел, който им се явил и им съобщил добрата вест. А след него в небето се появило голямо множество ангели, които пеели и славели Бога поради раждането на Исус Христос.

Но това не било единственото посещение в обора при животните. В чест на родилия се Спасител, дошли да Му се поклонят и няколко мъдреци от далечни страни. Те били водени през дългия път от ярка звезда в небето. Носели скъпи подаръци /дарове/ за бебето, които подобавало да се поднасят само на царски хора. Така около раждането на Божия Син Исус Христос станали много чудеса, от което рабираме, че Бог е всемогъщ, Той е Творец на добри неща и обича хората, затова е изпратил Своя Син като малко бебе на земята.

Провежда се беседа. Могат да се зададат следните въпроси: *Как се казва девойката, която Бог избира, за да извърши волята Му? Кой ѝ се явил и какво ѝ казал? Какво щял да направи Исус, когато порасне? Кой е годеникът на Мария и какво си мислел да направи след чутото от нея? Кой му се явил насън? Къде отишли Йосиф и Мария? Къде се родил Исус? Кои дошли да се поклонят на Младенеца Исус? Как са разбрали за раждането на Исус? Кой хвалел Бога с песни? Кой е Исус Христос? Защо според вас Исус се ражда /идва на земята/? Какво според вас означава да вярваш в Бога?*

Прочита се Лука 2:11, коментира се и може да се научи наизуст.

Учителят предлага на децата да драматизират историята на Рождество.

МОЛИТВА: *Господи, благодаря Ти, затова че толкова много ме обичаш, че изпрати Исус на Земята за мен. Амин!*

ПОДТЕМА 4: МОЛИТВАТА

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере какво представлява молитвата.

Да се осъзнае как, за какво и къде човек може да се моли.

Да се запознаят децата с молитвата „Отче наш“.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират важността на молитвата, която е разговор с Бога
- Умеят да се отнасят с уважение и без подигравка към хората, които се молят

Ход на урока:

Учителят може да зададе следните въпроси: *Какъв голям празник празнувахме преди ваканцията и Нова година? Какво знаете за този празник? Защо той е толкова важен за християните? Знаете ли, че Исус много е обичал да се моли, защото така е общувал със Своя небесен Баща?*

Поставя се темата. Работи се по илюстрациите в учебника

Първа илюстрация - *Какво прави детето на картината? За какво моли майка си? Дали майката ще отговори на молбата му? Винаги ли вашите родители веднага отговарят на молбите ви? Какво ви казват? Разговарят ли с вас за вашите желания? Бог иска да разговаряме с Него и да Му казваме всичко за себе си - какви сме, какво правим и какво ни вълнува. Той знае всичко за нас, но иска ние да Му го кажем, защото иска да общува с нас. Може да Му кажем всичко, както на мама и татко. Това правим чрез молитвата.*

Втора илюстрация - *Какво прави Исус? Бог е Баща на Исус Христос. Исус много често се е молел на Своя Баща, докато е бил*

тук на земята. Понякога Исус ставал много рано сутрин, за да се моли. Друг път вечер отивал на планината и разговарял с Бога цяла нощ. Знаете ли, че веднъж Неговите ученици го помолили да ги научи как да се молят? Ето какво им казал Исус:

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята; дай ни днес ежедневно хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушения, но избави ни от лукавия. Защото Твое е царството и силата, и славата вовеки. Амин!

Прави се кратък анализ на молитвата, като се започва от там, че както всяко дете се обръща с любов към своя родител с думата „Татко!“, така и ние се обръщаме към Бога с думата „Отче...“. С това признаваме, че Бог е наш любящ Небесен Баща. Изяснява се значението на „ежедневния хляб, дълговете /в смисъл на грехове/, длъжници, изкушения“. Изброяват се нещата, за които Исус ни препоръчва да се молим.

Накрая се стига до извода, че така може да се молим и ние - в началото да славим Бога, после да Го помолим да ни даде това, от което се нуждаем, а накрая да Му благодарим и отново да го славим. По желание може молитвата да се повтори с цел нейното научаване.

Трета илюстрация -

Какво прави детето? За какво ли се моли? Какво може да иска от Бога? Защо е събрало дланите си? /Когато ръцете ни са събрани, преставаме да вършим каквото и да е./ Защо е със затворени очи? /Когато очите ни са затворени, ние не виждаме нищо около себе си и така можем да мислим само за Бога и за това, което искаме да Му кажем./ Къде се моли то? А къде другаде човек може да се моли? /църква, природа, навсякъде/ Изяснява се, че в някои случаи човек се моли, без да затваря очи и да е на колене, например когато е сред природата.

Прочита се Еф. 6:18, коментира се и може да се научи наизуст.

Работи се в УТ. Учениците могат да споделят какво са нарисували и за какво биха помолили Бог.

Учителят предлага на класа да чуе как едно дете се моли. Изслушва се песента „Молитва“ по стихотворението на Иван Вазов:

Мили Господи, прости ме,
моля ти се от душа,

с ум и разум надари ме,
да не мога да греша!

Запази ми ти сърцето
от зли мисли и неща,
всичко видиш от небето:
зло до мен недей праща!

Дай на мама, дай на тате
здраве, сила и живот,
мир, любов на всички братя
и добро на наш народ

Могат да се зададат следните примерни въпроси:

Към кого се обръща детето в молитвата си? За какви неща моли Бог? Защо според вас молитвата е насочена към Бога? Можем ли да кажем, че молитвата е разговор с Бога?

Учителят прави извод: Детето отправя молитвата си към Бога, защото знае, че Бог е Творецът на всичко /Той е Вседържител/. Той чува и вижда всичко /Той е Всевиждащ/. Детето знае, че Бог е добър и дава добри неща.

Учителят предлага на децата да чуят повторно песента с цел научаването ѝ.

Забележка: Работата в УТ може да се осъществи след разглеждането на третата илюстрация или след запознаването с песента.

Молитва: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име, да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята. Насъщният ни хляб дай ни днес и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушения, но избави ни от лукавия. Защото Твое е царството. и силата и славата вовеки. Амин!

ПОДТЕМА 4: КАК БОГ ОТГОВАРЯ НА МОЛИТВИТЕ НИ

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере, че Бог не винаги изпълнява това, за което сме Го помолили.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират важността на молитвата, която е разговор с Бога.
- Осъзнават, че Бог не винаги изпълнява нашите молитви, защото е важно за какво се молим и дали то е полезно за нас или по-скоро ще ни навреди.
- Умеят да се отнасят с уважение и без подигравка към хората, които се молят.

Ход на урока:

Урокът може да започне с игра: Децата трябва да допълнят пропуснатите от учителя думи в молитвата „Отче наш“.

Поставя се темата и се работи по **първите две илюстрации**. Прави се извод: Така както родителите ни дават това, за което сме ги помолили, така прави и Бог.

Работи се по **третата илюстрация**: Стига се до извода: Така както родителите знаят кое е добро за детето им и не са съгласни понякога с молбата му, така и Бог понякога ни казва „Не“ на нашата молитва.

Четвърта илюстрация - Прави се връзка между детето от стихотворението и Даниил, който се молел дори 3 пъти на ден и нещо много интересно се случило в живота му. Учителят разказва историята:

Даниил живял преди много, много години в далечна страна, в която царувал цар на име Дарий. Даниил вярвал в Бога и всеки ден се молел сутрин, обед и вечер. Той бил много мъдър човек, затова царят го направил началник на всички управници в царството си. Но другите управници завидели на Даниил за уважението, което царят изпитвал към него и решили да го убият. Те намислили жесток план. Казали на царя да издаде заповед, с която да забрани на хората да се молят на своите богове. Трябвало само и единствено на царя да се молят или в противен случай, този, който нарушал заповедта, щял да бъде

хвърлен в ямата /рова/ с лъвовете. Даниил разбрал за това, но не се уплашил. Той разчитал на своя Бог, че ще го опази. Продължил както и преди всеки ден да се моли – сутрин, обед и вечер. Когато управниците разбрали какво прави Даниил въпреки царската заповед, отишли и казали на цар Дарий да го хвърли на лъвовете. Царят не искал да убива Даниил, но тъй като вече бил издал заповедта, не можел да я отмени. Пуснали Даниил в ямата с лъвовете, като си мислели, че ще бъде изяден от тях. Но колко голямо било учудването на всички, когато на следващия ден видели Даниил здрав и невредим. Господ изпратил от небето ангел, който да успокои лъвовете. Така Бог запазил живота на Своя верен молител, а цар Дарий издал нова заповед, според която всички хора трябвало да се молят на единствения истински Бог - Бога на Даниил.

Следват въпроси от учителя: *Какъв бил Даниил? Какво правел всеки ден? Каква заповед издал царят? Защо Даниил не се подчинил на заповедта? Какво се случило с него?*

Учителят прави извод за важността на молитвата, за отговорената и неотговорената молитва.

Прочита се Пс. 50:15, коментира се и може да се научи наизуст.

Урокът може да завърши с изпяване на песента „Молитва“ или песента „Бог обича мен“, която се пее придружена с жестове – Бог /ръката горе/, обича /двете ръце на сърцето/, мен /показва себе си/, държи ме Той /пръстите на двете ръце са захванати отгоре и отдолу/, и пази ме /изправен показалец и другата ръка отгоре, като покривче/.

Бог обича мен /2

Държи ме Той и пази ме

Бог обича мен

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ОБОБЩИТЕЛЕН УРОК

Цели: Да се обобщят и систематизират знанията по темите Грижа и Доверие и вяра

Ход на урока:

Урокът може да започне с игра: Учителят изброява неща, за които децата трябва или не трябва да се грижат. Те пляскат с ръце за отговор „да“ и клатят главичка за отговор „не“. Например: Повреда в хладилника, приготвяне на храна с използване на електрическа печка, ремонт на автомобил, оправяне на леглото и подреждане на стаята, успокояване на разплакано другарче, покупки от магазина в помощ на стари хора, грижа за бебето вкъщи.

Работи се по илюстрациите и задачите в учебника.

1. Кои постъпки ще хареса Бог и кои – не?
2. За какво се грижи Бог? - Децата да изброят, разкажат.
3. Кой е този човек? Какво знаеш за него? /Нееман - децата разказват, припомня се за възгордяването/.
4. Петър хвърля мрежата в езерото - Припомня се случката и се драматизира.
5. Това е порасналата дъщеря на Яир. Какво ли казва на Иисус в молитва?

Урокът може да завърши с игра и с молитва. Учителят предлага на децата да реагират на неговите предложения с допиране на ръце като за молитва само ако мислят, че това ще хареса на Бога, а ако не – децата не правят нищо.

Например: Помагай на мама да приготви вечерята! Бий по-малките от теб! Вземи без разрешение играчката на някое дете! Моли се на Бога! Блъсни другарчето си! Внимавай в часовете! Тичай в коридорите по време на междучасията! и т.н.

ТЕМА 3: ЩЕДРОСТ

За нови знания – 4 часа, за упражнения и практически дейности – 3 часа

ПОДТЕМА 1: БОГАТСТВА: МАТЕРИАЛНИ И ДУХОВНИ

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере смисълът, значението и формите на богатството – материално и духовно.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират, че богатството е както материално, така и духовно.
- Разпознават формите на материално и духовно богатство.
- Придобиват представа за значимостта на материалното и духовното богатство.

Ход на урока:

Урокът започва с решаването на картинен ребус: кутия водни боички, рога на елен, топка, стол, дърво /Може и други картинки / – При отнемане на определен брой букви от всяка дума се получава думата *богатство*. Коментира се какво е богатство.

Поставя се темата. Работи се по **първите две илюстрации** в учебника. Децата трябва да открият разликите в стаите и да достигнат до извода, че едната е богато обзаведена, а другата е скромно, бедно. Коментира се финансовото състояние на двете семейства и се обяснява понятието *материално богатство*. Прочитат се имената на момчетата, които живеят в тези стаи. Учителят обявява, че тези момчета учат в един и същи клас и са приятели.

Следва работа по **Задача 2**. Коментира се илюстрацията - как момчетата помагат на бедния човек. Стига се до извода, че момчетата имат много добри черти на характерите си и това е *духовно богатство*. Отговаря се на въпроса, поставен в задачата /Момчетата са приятели, защото са добри деца и са духовно богати./

Работи се по **илюстрация 4** – Учителят разказва историята на цар Соломон. Един от великите царе на Израил бил цар Соломон. Когато се качил на трона, той бил млад мъж и разбирал, че без Бог няма да бъде добър цар, затова помолил Бог да му даде *мъдрост и разум*, за да може справедливо да управлява многобройния си народ. Бог го дарил наистина с мъдро и разумно сърце, така че Соломон станал ненадминат с мъдростта си. Той е изрекъл е много мъдри мисли, които са записани в Библията. Толкова станал известен за своето време, че започнали да го посещават царе и хора от различни царства, за да се посъветват с него и да послушат неговата мъдрост. Бог много харесал това, че новият цар не поискал само за себе си разни неща, като дълъг живот, богатство или смъртта на враговете си. Затова, освен духовното богатство, Той му дал и материално богатство, което било ненадминато за тогавашните времена – много коне, слуги, злато и сребро. Малко по-късно Соломон си построил красив дворец, така че всеки, който го видел, му се удивлявал

Провежда се беседа: *Как се казвал новият цар на Израел? За какво се помолил, когато се качил на трона? С какви богатства го надарил*

Бог? А какво духовно богатство му дал? Може ли да кажем, че Соломон е духовно богат човек? Защо Бог му дал толкова много?

Може да се направи извода, че понеже Соломон е помолил Бог за неща, които ще са в полза на другите хора, то Бог му е дал много повече от поисканото.

Работи се по **Задача 3**. Децата са предизвикани да дадат пример за постъпка на духовно беден човек, като коментират дали това им харесва или не.

Прочита се съкратения вариант на Матей 6 : 19-21, коментира се и може да се научи наизуст.

Следва **работа в УТ** – Прави се извод, че всеки иска да има за приятел духовно богат човек.

Урокът завършва с играта „Познай какво е богатството“ - Учителят се уговаря с децата, че той ще изброява думи, които означават богатство, а децата ще пляскат с ръце само на онези, които означават духовно богатство. Например: пари, злато, обич, милост, доброта, кола, състрадание и т.н.

МОЛИТВА: Господи, помогни ми да бъда състрадателен и милосърден. Амин!

ПОДТЕМА 2: ЩЕДРОСТ: РОДИТЕЛСКА И БОЖЕСТВЕНА

Урок за нови знания

Цели: Да осъзнае какво е щедрост.

Да разбира и открива проявленията на щедростта в материално и духовно отношение.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират щедростта като понятие.
- Изграждат усещане за родителската и Божията щедрост
- Разпознават проявите на щедрост.

Ход на урока:

Урокът започва с интервю. Учителят задава на няколко деца въпросите: Кой от твоите близки те е изненадвал най-често с подаръци? Кой най-често ти е подарявал прегръдки и целувки? След интервюто учителят обявява, че човек, който обича да дава, да

подарява неща, за да радва другите хора, е щедър и този час ще се говори за щедростта.

Учителят обяснява, че щедростта е да се дава повече, отколкото човек има нужда и че даването носи по-голяма радост на човека от взимането. /Деяния на апостолите 20:35/ Работи се по илюстрациите в учебника.

Първа илюстрация – Могат да се зададат следните въпроси: *Какво прави това семейство? Какво е купило? За кого са нещата, които е купило? Защо родителите са купили всичко това? Само материални неща ли дават на детето си? /време, любов, внимание/ Какво изпитват родителите, когато дават на своето дете това, от което се нуждае и виждат, че то е радостно? Може да се направи извод, че когато човек дава нещо и прави другия щастлив, той също изпитва щастие и да се цитират думите на Исус: „Даването е по-блажено от взимането“.*

Втора илюстрация – Могат да се зададат следните въпроси: *По кое време на денонощието детето не се чувства добре? Кой се грижи за него? Какво прави майката за детето? Изморява ли се майката, когато прави толкова много неща? Защо, въпреки че е изморена, тя отделя от времето си и съня си, за да се грижи за детето си? Можем ли да кажем, че майката е щедра в любовта и грижите си за своето дете?*

Трета илюстрация – *Какво виждате на илюстрацията? Кога се появява дъгата? За какво хората използват житото? Може ли житото да расте без да има слънце и дъжд? Кой е създал слънцето, дъжда, житото, рибите? За кого Бог е създал всичко това? Стига се до извода, че Бог е щедър в грижите си към хората и затова им дава нужните условия, за да имат храна.*

Четвърта илюстрация – Учителят обяснява на децата, че Бог е толкова щедър в любовта си към хората, че преди много години е изпратил Своя син Исус Христос на земята, за да вземе върху Себе Си греховете на всички, които вярват в Бог и да бъде наказан вместо тях със смърт на кръста. Прочита се и се анализира **Йоан 3:16** „**Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот**“.
/Стихът може да се научи наизуст./

Следва **работа в УТ**, като оцветяването на пъзела може да се даде за домашна работа.

Молитва: Господи, благодаря, че имам дом, родители/хора, които се грижат за мен/ и снабдяват нуждите ми. Знам, че това е част от Твоята любов и грижа към мен. Помогни ми да разбера колко голяма е Твоята любов към мен! Амин!

ПОДТЕМА 2: ЩЕДРОСТ: РОДИТЕЛСКА И БОЖЕСТВЕНА

Урок за упражнения

Цели: Да се разбере понятието *щедрост*

Да се разбират и откриват проявленията на щедростта в материално и духовно отношение.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират щедростта като понятие.
- Изграждат усещане за родителската и Божията щедрост
- Разпознават проявите на щедрост.

Ход на урока:

Урокът започва с играта „Отговори с да или не“. Учителят казва: „Щедър е човек, който...“ и описва различни ситуации, а децата отговарят с *да* или *не*.

Например: участва в благотворителни базари, събира дрехи за бедните хора, чупи съоръженията на детска площадка, хвърля отпадъци на тротоара, грижи се за възрастни хора, събира храни за бедните и т.н.

Следва работа по илюстрациите в учебника, като се припомня, че щедростта се проявява не само в материални дарения, но и в оказване на внимание, любов, грижи за някого.

Първа илюстрация – Изяснява се, че бащата и детето отделят от своето време и пари, за да се погрижат за птичките през студените зимни дни, а това също е проява на щедрост.

Втора илюстрация – Разсъжденията тук са в същата посока. Татковците със свои сили, средства и време правят детската площадка по-добро място за игра не само за техните деца, но и за всички останали.

Трета илюстрация – Обсъжда се как живеят децата, които нямат родители, и колко е необходимо да им се помага.

Четвърта илюстрация – Обсъжда се смисълът и ползата от благотворителния базар като инициатива. Учителят може да прикани децата да проучат и предложат идея за организирането на благотворителна кампания.

Работи се по втора и трета задача от учебника. При трета задача децата могат да разкажат как биха помогнали на някого, а учителят да ги мотивира да го направят.

Следва работа в УТ. С беседа се изяснява, че плодородието, красотата и многообразието в природата са резултат от щедростта на Бог към хората.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 3: БЛАГОДАРНОСТ

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае същността на благодарността.

Да се осъзнаят начините за благодарност към хората и Бога.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират благодарността като нравствен акт и проява на вътрешно задоволство.
- Разпознават формите на благодарност към хората и Бога.
- Долавят взаимовръзката между богатство, щедрост и благодарност.

Ход на урока:

Учителят започва с благодарност към децата от класа. *„Ученици, искам да ви благодаря за старанието, за послушността, за вниманието и интереса, които проявявате в часовете по благонравие. Благодаря ви и се радвам, че работим заедно!“*

Учителят задава въпроси: *Децата, а вие често ли благодарите на някого за нещо? За какво най-често благодарите? Защо благодарите?* Стига се до извода, че благодарността е отношението на нашето сърце към определена постъпка или жест, отправени към нас. Темата се обявява.

Работи се по илюстрациите в учебника.

Първа илюстрация – Провежда се беседа по илюстрацията и се стига до извода, че всеки обича да получава подаръци и това го прави

щастлив, доволен и обичан. Обръща се внимание на начина, по който рожденикът трябва да реагира, когато приема подаръци. Изяснява се какво е благодарността. *Кой има празник? /условно детето може да се назове с някакво име./ Какво получава всеки човек на своя рожден ден? Защо гостите дават подарък на рожденика? Какво трябва да направи рожденикът, когато приема подаръка? Защо трябва да благодари? Какви чувства изпитва рожденикът? Какво изразява той със своята благодарност?/задоволство, радост/ Вие как сте се чувствали, когато сте имали рожден ден и сте получавали подаръци?*

Втора илюстрация – Същото дете е в клас и е помолило съученика си за химикал. Анализира се ситуацията и думите, с които детето ще благодари.

Трета илюстрация – Беседва се и се стига до извода, че не само с думи човек може да изрази своята благодарност, но и с някакъв жест, действие, постъпка.

Четвърта илюстрация – *Какво прави детето? Какво ли говори на Бога? За какво може да Му благодари? Ти за какво би Му благодарил?*

Пета илюстрация – *По какъв друг начин освен с думи човек може да благодари на Бога? /с песен, с добри постъпки спрямо другите хора./ Може да се изпеят научени библейски песни на благодарност към Бога.*

Следва работа по поставения въпрос в края на урока и стиха от 1 Сол. 5:18, както и в УТ.

МОЛИТВА: *Господи, помогни ми да бъда благодарен човек! Амин!*

ПОДТЕМА 3: БЛАГОДАРНОСТ

Урок за упражнения

Цели: Да се осъзнае същността на благодарността.

Да се запознаят с начините за благодарност към хората и Бог.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират благодарността като нравствен акт и проява на вътрешно задоволство
- Разпознават формите на благодарност към хората и Бога

- Долавят взаимовръзката между богатство, щедрост и благодарност

Ход на урока:

Урокът започва с играта „Коя е думата “. На дъската учителят е записал думата *благодаря* разделена на срички и в разбъркан ред. Децата трябва да подредят сричките в правилен ред и да прочетат думата. Въвежда се темата. Работи се по илюстрациите в учебника. При беседата върху **първите три илюстрации** се стига до извода, че детето може да показва не само с думи, но и с действия своята благодарност към хората. При **четвъртата илюстрация** могат да се зададат следните въпроси: *Кои са хората, изобразени на илюстрацията? Къде се намират? Какво правят? Защо са се хванали за ръце и са навели глави? Какво искат да кажат на Бога? Освен за храната, за какво още могат да Му благодарят?*

Коментира се петата илюстрация и се стига до извода, че когато човек е духовно богат, той е състрадателен и щедър към нуждаещите се и благодарен на Бога за грижите Му.

Следва **работа в УТ**. Картичката може да е за мама или за близък до сърцето на детето човек, на когото иска да благодари.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 4: ДАРОВЕ

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае значението на даровете и даруването.

Да серазграничават духовните от материалните дарове.

Да се развие чувство на благодарност и на желание за даряване.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Изградят чувство на признателност към даровете – духовни и материални.
- Придобият представа за духовната и социална стойност на даровете и даруването.

Ход на урока:

Учителят започва с 2 гатанки :

Опакован е с панделка и красива хартия, всеки обича да го получава.
Що е то? /подарък, дар/

Обичам да слушам този човек. Той е надарен с божествен
/глас/.

Учителят може да зададе следните въпроси:

*Какъв е подаръкът от първата гатанка – материален или духовен?
Какво е чувството, когато получаваме подарък? Какво е
чувството, когато приготвяме подарък за някого? Какъв дар
притежава човекът от втората гатанка? Сецате ли се какви
други нематериални дарове може да притежава човек /умение да
пее, да рисува, да свири на музикални инструменти, да изработва
красиви неща с ръцете си...../*

Учителят заедно с децата обобщава, че даровете могат да бъдат
материални /видими/ и такива, които се чуват, виждат със сетивата
/слух, зрение/ и се усещат с душата. Последните се наричат таланти.
Има и трети вид дарове, които човек може да получи само когато
вярва в Бога.

Поставя се темата и се работи по илюстрациите в учебника. Може да
се зададат следните въпроси:

Първа илюстрация – *Как се чувства детето, което получава
играчката? Защо? Каква е причината според вас за този подарък?
Как детето може да изрази своята благодарност?*

Втора илюстрация – *Как изглежда момчето – болно или здраво?
Защо момчето има добре развити мускули? Може ли да кажем, че
здравето е дар от Бога? Какво има на трапезата? Може ли да
кажем, че храната е дар от Бога? Защо според вас детето е
усмихнато? Може ли да кажем, че да си щастлив е дар от Бога?*

Трета илюстрация – *На какъв инструмент свири детето? Всеки
човек ли може да стане отличен цигулар? От какво зависи дали ще
си добър музикант или не? Можем ли да кажем същото и за
художниците, писателите? А ако човек има някакъв талант, но не
го развива и упражнява, добър ли ще е в прилагането му? Прави се
извод, че за да е добър в нещо, човек трябва да има талант, но е
нужно и да развива таланта си чрез упражняване.*

Четвърта илюстрация –Учителят разказва:

*Преди много години живял млад мъж на име Веселеил. Господ го
изпълнил с мъдрост, умения, знание и дарби, за да изработва с*

ръцете си много красиви неща. Веселеил можел да рисува, да прави различни фигури и скулптури от злато, сребро, мед, камък и дърво. Можел също да тъче и извезва платове. Всички тези дарби му послужили в изработването на Божия храм отвътре.

*Как мислите, хората дали са му се възхищавали, когато са виждали изработените от него неща? Веселеил дали е бил доволен от труда си? На кого трябва да благодари за своите умения? В най-мъдрата книга на света – Библията се казва, **че всяко добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините.** /Яков 1:17/*

Пета илюстрация – Иисус на кръста – *Какво е направил Иисус на кръста? Защо? Защо Бог Го е изпратил? Какъв дар дава Бог на всеки човек, който повярва в Иисус Христос?*

Припомня се златният стих на Библията – Йоан 3:16

Накрая се обобщава, че дарът е нещо, което се дава в знак на благодарност или добри чувства в желанието да се зарадва друг човек. Дар от Бога е всяко добро нещо за човека, което му принася някаква полза: здраве, богатство, храна и щастие. Дарът може да се разглежда като дарба, способност, талант: певческа дарба, музикална дарба /свирене/, дарба в готварското изкуство, танцувална дарба, художническа дарба и др. Най-скъпоценният дар от Бога е вечният живот, който Той дава на онези, които вярват в Иисус Христос.

Работа в УТ: 1. Свещник с 5 свещи. Първата черна /само е започнато оцветяването като подсказка как да се оцвети/. Втората – жълта, третата- червена, четвъртата – бяла, петата – зелена. Цветовете са символ. Жълтият – на святостта на Бога, черният – на греховния ни живот, червеният – на кръвта на Иисус в жертва за нас, белият – на умития от греховете си човек, зеленият – на нашия растеж в Иисус и в Духа.

2. Очертания на дете, седнало на празна маса. Децата да му нарисуват усмивката и ястия на трапезата.

Молитва: Господи, помогни ми да те прославям чрез талантите си и да споделям с другите онова, което имам! Амин!

ПОДТЕМА 4: ДАРОВЕ

Урок за упражнения

Цели: Да се осъзнае значението на даровете и даруването.

Да се разграничават духовните от материалните дарове.

Да се развие чувство на благодарност и на желание за даряване.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Изградят чувство на признателност към даровете – духовни и материални.
- Придобият представа за духовната и социална стойност на даровете и даруването.

Ход на урока:

Урокът започва с играта “Познай дара”. Учителят е начертал на дъската моделите на няколко думи, като е дал първа и последна буква.

Например: здраве -

з

--	--	--	--

 е, спасение, храна, богатство

Поставя се темата. Работи се по илюстрациите в учебника:

Първа илюстрация - *Къде се намира детето? Какво прави? Какво прави публиката? Защо? Доволна ли е от изпълнението? Според вас детето чувства ли се удовлетворено? Защо? Какъв е неговият дар, талант? Прави се извод, че човек трябва да използва таланта си, за да радва другите хора, да им бъде в полза.*

Втора илюстрация – *Как е облечено момчето? Какво прави? Какъв ще стане като порасне? Каква дарба притежава то? Неговата дарба ще бъде ли полезна за останалите хора? Как трябва да се отнасяме с хората, които искат да ни зарадват с постиженията си, независимо в коя област е дарбата им?*

Трета илюстрация – *Къде се намират музикантите? Какво правят? За кого свирят? Когато свирят безплатно на публиката, може ли да кажем, че даряват концерта си в чест на някого или нещо? Защо го правят? Отново се прави извод, че човек трябва с таланта и дарбата си да бъде полезен на останалите хора.*

Четвърта илюстрация – *Опишете картината! Какво има в нея? /дървета, цветя, плодни дървета, животни, ангели/.*

Учителят обяснява, че това е мястото, за което пише в Свещените писания на Библията и което Бог е приготвил за всички онези, които вярват в Исус Христос, място на вечен живот без страдание. Вечният живот е дар и той се дава само от Господ Бог.

Урокът продължава с работа в УТ и изпълнение на задачата от учебника.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ТЕМА 4: ДОВЕРИЕ И ПРИЯТЕЛСТВО

За нови знания – 4 часа, за упражнения и практически дейности – 2 часа, за обобщение – 1 час, за контрол и оценка – 1 час

ПОДТЕМА 1: ЗАЕДНО ЖИВЕЕМ, ИГРАЕМ И УЧИМ

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере, че всеки човек е уникален и различен.

Да се осъзнае, че човек трябва да уважава другите, независимо колко са различни те от него.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират, че да живеем заедно е както естествено, така и благодатно.
- Разпознават различни форми на съвместност – от семейство до чувството, че сме „всички деца на Бога“.
- Посочват особености в различните човешки заедности.

Ход на урока

Учителят започва с играта „Различни“.

Всички деца заедно с учителя се хващат в кръг за ръце и всеки говори за себе си: име, цвят на очи, коса, интереси. Целта е децата да видят и разберат колко са различни, но всички заедно учат в един клас.

Учителят задава следните въпроси:

Ученици, има ли някой в класа, който да прилича на някой друг?

Можем ли да кажем, че всички сме различни?

Извод: Стига се до извода, че ние, хората, сме уникално създадени от Бога. Всеки има различен цвят на коса, очи, тен на кожата и черти на лицето. Даже пръстовите ни отпечатащи са различни, никой няма като нашите. Някои от нас са по-тихи, други са по-буйни и темпераментни.

Тъй като всички живеем в общество, където трябва да ходим на училище, в университет или на работа, трябва да успеем да приемаме различното у другия. Необходимо е да се научим да живеем заедно в мир с хората около нас.

Поставя се темата. Работи се по **илюстрациите** в учебника:

Учителят разказва историята за Йосиф от книгата Битие, която много силно говори за различията в хората и за това докъде може да стигне човек, воден от лоши чувства към другия.

Преди много години живял човек на име Яков, който обичал Бога и му бил покорен. Яков имал дванадесет сина и една дъщеря, но обичал един от синовете си на име Йосиф повече от останалите. Само на него подарил шарена дреха, която момчето често обличало. Но братята му, възмутени от любовта, която баща им изпитвал към Йосиф, му завидели, дори го намразили. Омразата им станала още по-голяма, когато Йосиф им разказал свой сън, в който майка им, баща им и всички те му се покланяли.

Един ден намерили подходящ момент да го хванат и решили да го убият. После размислили, че е по-добре да го продадат на минаващи египетски търговци. Така юношата се озовал в Египет. А братята му излъгали баща си Яков, че синът му е разкъсан от зверове. Яков дълги години тъгувал, като вярвал на лъжата, че синът му е убит. Търговците продали Йосиф на главния началник на пазачите на Фараона /царя на Египет/. Момчето преминало през много беди, даже се озовало несправедливо в затвора. Но Бог имал план за живота на Йосиф и бил навсякъде с него, дори в затвора. Там Йосиф не преставал да се моли и да се уповава на Бога за своето избавление.

Един ден всичко се променило. Фараонът сънувал страшни сънища и единствено Йосиф успял да разтълкува значението им, защото Бог му дал мъдрост да ги разбере. Това били сънища за идващ световен глад, за това как Египет да се опази от него. В знак на благодарност царят му дал собствения си пръстен, облякъл го в скъпи дрехи и му окачил златна верижка на врата. Направил го свой помощник – управител на страната. След известно време по цялата земя настъпили глад и суша. Чрез мъдростта и управлението, които Бог дал на Йосиф, Египет не само бил спасен от глада, но и през седемте гладни години продавал

много храна на други страни и царства. Не след дълго се появило и семейството на Йосиф. Братята му се поклонили без да го разпознаят. При едно от посещенията им той решил да им се открие. Мъжете били много изненадани и смутени. Но Йосиф ги целувал и прегръщал. Той вече им бил простил за стореното зло, защото разбрал, че Бог го превел през тези страдания и го въздигнал като управител на цялата страна, за да опази живота не само на египетския, но и на еврейския народ през годините на глад и смърт.

Какво било семейството на Йосиф? Защо братята му го мразели? Какъв е правилният начин за реагиране в тази ситуация? Какво му сторили? Къде попаднал Йосиф? Какво се случило с него? Чии сънища разтълкувал? Какво направил фараонът за него? Какво направил Йосиф за семейството си? Какво станало най-накрая? Какъв човек бил Йосиф? Какъв извод може да си направим от тази история?

Прави се извод, че всеки човек е различен. Различни са братята и сестрите в семейството. Имат различни интереси. Имат различни характери. Или например учениците от един клас може да са на една възраст, но и те имат различни характери, различни интереси, някои са по-бързи при справянето със задачи, други са по-бавни. Едни обичат повече да пеят и да рисуват, други обичат да решават задачи и т.н. Едни деца са родени здрави, а други имат заболявания. /*Какво трябва да е отношението ни към такива деца*/. Понякога не е лесно да се живее с някои хора, но щом знаем, че и те са божии творения, че и тях Бог ги обича, въпреки несъвършенствата им, трябва да бъдем по-милостиви и готови да им простим, както учихме в молитвата „Отче наш“.

Не се работи в УТ.

МОЛИТВА: Господи, помогни ми да уважавам другите хора и да бъда добър с тях. Амин!

ПОДТЕМА 1: ЗАЕДНО ЖИВЕЕМ, ИГРАЕМ И УЧИМ

Урок за упражнения

Цели: Да се разбере, че всеки човек е уникален и различен.

Да се осъзнае, че човек трябва да уважава другите, независимо колко са различни от него.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират, че да живеем заедно е както естествено, така и благодатно.
- Разпознават различни форми на съвместност – от семейство до чувството, че сме „всички деца на Бога“.
- Посочват особености в различните човешки заедности.

Ход на урока:

Урокът започва с играта „Правилно–неправилно“. Учителят издава различни заповеди /действия/, а децата трябва да отговорят с „правилно“ или „неправилно“. Например:

- Кради!
- Бъди лош с другите!
- Прощавай!
- Завиждай!
- Лъжи!
- Казвай истината!
- Бий се с децата!
- Помагай на другите!
- Говори лоши думи!
- Бъди благодарен!
- Почитай /уважавай/ родителите си!
- Обиждай!
- Бъди мил и любезен!

Може да се направи извод от играта – Прави на другите това, което искаш те да направят на теб.

Следва кратка беседа: *За какво и за кого говорихме миналия час?
Какво ви направи най-силно впечатление от историята за Йосиф?
Как бихте постъпили, ако сте един от братята на Йосиф и виждате, че той е най-харесван в семейството? Как бихте постъпили, ако сте на мястото на Йосиф?*

Поставя се темата. Следва работа по илюстрациите в учебника:

Първа илюстрация –*За какво ли се присмиват на детето? Добро ли е поведението на децата? Как е правилно да се реагира в такава ситуация? Какво мисли Бог за тази ситуация?*

Втора –*Какво виждате на илюстрацията? Защо са разделени на отбори? Как е правилно да реагира спечелилият отбор? А как трябва да реагира падналият отбор?*

Трета - Обсъжда се какво правят децата от илюстрацията и с каква цел го правят. Подчертава се, че работят заедно в екип, като си помагат непрекъснато и това води до постигането на целта. Прави се извод, че когато всички са сплотени, целта лесно се постига.

Преминава се към груповата задача.

Задача: Правене на постер от всички деца в класа. Учителят е приготвил плакат от картон, където децата ще отпечатат своите ръце в кръг, оцветени в различна боя, около надпис ***Заедно можем повече!*** Плакатът може да се постави на стената в класната стая. /Вариант – всяко дете да очертае ръчичката си върху гланцово блокче, да я изреже и залепи./

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 2: ЩАСТИЕТО ДА ИМАШ ПРИЯТЕЛИ

Урок за нови знания

Цели: Да се разбере същността на приятелството.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират приятелството като трайна взаимна добронамереност
- Осъзнават границите в приятелските отношения /позволено и непозволено/
- Умеят да разказват истории за щастливи и трайни приятелства

Ход на урока:

Въвежда се с играта „Опиши своя приятел“. Учителят може да започне играта, като дава насоки, отговаряйки на следните въпроси: Какви качества ми харесват най-много в моя приятел/ка? Каква случка имам с приятеля/ката ми, от която разбирам, че ми е истински приятел?

Въпроси към играта: *Имат ли значение за приятелството външните белези/ цвят на коса, очи, дрехи, които облича/? Какво обичате да правите заедно? Какво най-много харесваш в своя приятел? Какви са случаите, в които приятел ти е помогнал за нещо? А ти за какво си му помогнал? Какви са моментите, в които се чувстваш щастлив с приятеля си? Защо ти е необходимо да имаш приятел?*

Извод: Приятелството е израз на другарски взаимоотношения. Приятелите си правят добрини един на друг. Обичат често да са заедно. Приятелството се изразява още и в прояви на помощ в случаи на нужда.

Поставя се темата. Разглеждат се първите две илюстрации и се стига до извода, че приятелите са заедно и в добро и в лошо.

Трета илюстрация –

Учителят прочита *Йоан 15:13*: „Никой няма по-голяма любов от това да даде живота си за приятелите си.“ /*Стихът може да се научи наизуст.*/

Разсъждава се, че Иисус става най-добрия приятел на човек, когато човекът повярва в Него и Го приеме в живота си.

Господи Иисусе, моля те прости ми всички лоши неща, които съм правил. Ела в живота ми и стани мой приятел.

Преминава се към **работа в УТ**.

Нарисувай своя най-добър приятел.

Молитва: *Господи Иисусе, моля те, прости ми всички лоши неща, които съм правил. Ела в живота ми и стани мой приятел. Амин!*

ПОДТЕМА 3: ДОВЕРИЕ И ВЯРНОСТ

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае, че доверието и верността са основата на доброто приятелство.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Разбират значението на доверието за изграждане на приятелски взаимоотношения.
- Осъзнават значението на верността за запазване на приятелството.
- Умеят да посочват знаците на доверието в приятелските взаимоотношения.

Ход на урока:

Започва с игра на дъската „Влакът на приятелството“. Учителката е нарисувала на дъската вагон, на който пише ПРИЯТЕЛСТВО и празни вагони след него. Отделно има написани на дъската думи и децата трябва да поставят в празните вагони тези думи, които имат връзка с приятелството. Думите са: помощ, игра, доверие, прегръдка, щастие, тайни, злоба, радост, обиди, сбиване, предателство, вярност.

Може ли приятелството да съществува без доверие между приятелите? А без вярност? Защо?

Поставя се темата. Текстът се прочита, прави се анализ.

Приятели

Катя имаше куче и папагал. Те по цял ден си играеха заедно. Кучето гонеше папагала, а после папагалът закачаше кучето.

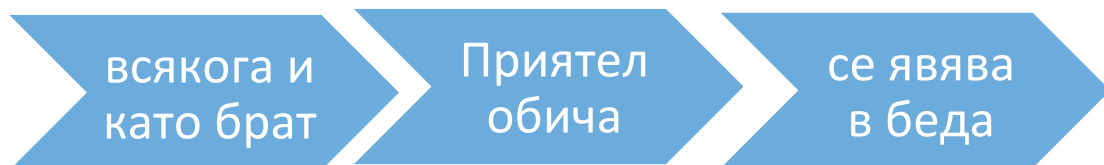
Един ден Катя забрави вратата на стаята отворена. Папагалът видя и бързо излетя навън. Започна да ходи важно, важно из двора. Изведнъж върху него се спусна съседската котка. Започна борба. Кучето чу крясъците и бързо се притече на помощ на своя приятел. Хвърли се върху котката. Тя изпусна папагала и започна да съска и да дера с лапите си кучето. Накрая то успя да я прогони. Папагалът беше щастлив, че загуби само няколко от пъстрите си пера.

- Благодаря ти, приятелю! Знаех, че ще ми помогнеш! - каза той.

Могат да се зададат следните въпроси: *Къде живееха кучето и папагалът? Какво правеха по цял ден? Какво се случи един ден? Кой помогна на папагала? Защо кучето спасява папагала? Възможно ли е по кучето да е имало драскотини и белези от борбата? Може ли да кажем, че кучето е верен приятел на папагала? Може ли да кажем, че папагалът от нищо не се притеснява, защото има пълно доверие на своя приятел? Какви изводи за приятелството може да си направим от тази случка?*

Работи се по задача 2 - Окриване на стиха чрез свързване на частите и научаването му наизуст.

„Приятел обича всякога и е роден брат във време на нужда.“ /Пр. 17:17/

Учебна тетрадка:

1. Нарисуван е влак с вагони. На локомотива пише **приятелство**, а вагоните са празни. Там децата трябва да запишат думите съответстващи на приятелство: помощ, игра, доверие, прегръдка, щастие, тайни, злоба, радост, обиди, сбиване, предателство, вярност.
2. Да довършат изречението: Приятелството е

Молитва: Господи Исусе, помогни ми да бъда верен приятел!
Амин!

ПОДТЕМА 4: ПРИЯТЕЛСТВО И ОБИЧ

Урок за нови знания

Цели: Да се осъзнае, че приятелската обич се изразява в добронамерените отношения и чувства между двама души.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Осъзнават връзката между приятелските чувства и обичта
- Се ориентират в семейните отношения като изградени върху обичта на родителите към децата и на децата към родителите
- Умеят да виждат в обичта на хората към Бога и на Бога към хората подкрепа за приятелството и обичта в човешките взаимоотношения.

Ход на урока:

Картинен ребус - Получава се думата приятелство.

Учителят разказва за приятелството на Давид и Йонатан.

Давид и Йонатан

Давид и Йонатан са двама истински герои, живели някога при управлението на цар Саул над Израел. Тяхното приятелство може да бъде пример за подражание.

Йонатан бил син на цар Саул. Запознал се с Давид, когато го видял в двореца на баща си. Царят искал да отдаде почести на младия мъж, който току-що станал победител в битка с един огромен и силен вражески войник на име Голиат. След победата на Давид войниците на царя успели да прогонят враговете от своите земи. Когато Давид влязъл в двореца и се представил, Йонатан го обикнал като свой брат. Навярно бил привлечен от смелостта, жертвоготовността и превъзходния дух на покорство към Бога, които били у младия мъж. В знак на приятелство Йонатан съблякъл царската си мантия и я дал на Давид, още му дал и меч, лъка и пояса си. И двамата сключили завет за вярност, в който си обещали, че всеки ще даде живота си за другия. Не след дълго приятелството им било подложено на изпитание. С риск за живота си Йонатан няколко пъти спасявал Давид от смърт. Скоро в битка Йонатан бил убит от врага. Когато Давид станал цар, той взел сина на своя приятел в двореца и се грижел за него и семейството му.

От кои качества на Давид е привлечен Йонатан, за да му стане приятел? Какво направил Йонатан спрямо Давид? Какво направили двамата, за да заздравят приятелството си? Как Йонатан

доказал своето приятелство? А Давид? Щом и двамата са били готови да дадат живота си за приятеля си, какви приятели са били? А кой е дал живота си за хората, за да имат вечен живот? Тогава може ли да кажем, че Исус Христос може да ни е приятел? Как може да му споделим всичко, което ни вълнува? /в молитва/

Учителят, заедно с учениците стигат до следния извод: **Приятелската обич се изразява в добронамерените взаимоотношения и чувства между двама души. Тя може да възникне и между Бог и човека.**

Работи се в УТ - Оцветяване на картина на Давид и Йонатан, когато Йонатан го облича с мантията си, дава му меч, лъка и пояса си.

Може да се завърши с молитвата от предния час.

ПОДТЕМА 4: ПРИЯТЕЛСТВО И ОБИЧ

Урок за упражнения

Цели: Да се осъзнае, че приятелската обич се изразява в добронамерените отношения и чувства между двама души.

Компетентности: След провеждането на урока учениците да могат да:

- Осъзнават връзката между приятелските чувства и обичта
- Се ориентират в семейните отношения като изградени върху обичта на родителите към децата и на децата към родителите
- Умеят да виждат в обичта на хората към Бога и на Бога към хората подкрепа за приятелството и обичта в човешките взаимоотношения.

Ход на урока:

Задача 1: Урокът започва с гатанка за приятелството:

Когато си в беда,
подава ти ръка.
Когато сили нямаш,
той е твой двигател.
Наричаш го.....
/приятел/

Задача 2: Ако ти си приятел на това дете, как би му помогнал?

Първа илюстрация –*За какво ли си мисли детето? Чака ли някого? Дали иска да излезе навън? Какво можеш да направиш за него?*

Втора илюстрация – *Би ли помогнал с нещо на това дете? С какво?*

Задача 3: Текстът се прочита, анализира и се предлага на децата да довършат разказа. Отново се говори за приятелството и се правят изводи.

Работи се в УТ.

Молитва: *Господи Исусе, помогни ми да бъда добър и верен приятел! Амин!*

ОБОБЩИТЕЛЕН УРОК

Цели: Да се обобщят и систематизират знанията по темите Щедрост и Доверие и приятелство.

Ход на урока:

Работи се по задачите в учебника. При задача 1. и 3. се припомнят библейските герои и техните истории, правят се съответните изводи. При задача 2. могат да се дадат примери за подобно поведение. Целта на задача 4. е да се припомни какво Исус Христос е направил за хората, как ние трябва да се отнасяме към другите, как общуваме с Бога чрез молитва и хваление.

Работи се в УТ. Молитвата се припомня /може да се каже и по групи/ и децата сами попълват липсващите думи.

Работи се **само в УТ** на **2 страници**

Задача 1. Открий верния отговор: Допиши! Приятел в нужда
.....

а/ се разкрива б/ се познава в/ ти помага

Задача 2. От коя приказка е илюстрацията? /илюстрация на „Мъдростта на старците“/

а/ „Мъдростта на старците“; б/ Снежанка; в/ Болен здрав носи

Задача 3. Попълни липсващата дума: Никой няма по-голяма
..... от това да даде живота си за приятелите.

Задача 4. Огради думата, която се отнася за духовно богатство:

а/ автомобил б/ пари в/ състрадание

Задача 5. Кой е героят от илюстрацията? Напиши името му.

.....

/Илюстрация на Нееман/

а/ Давид б/ Иисус Христос в/ Нееман

Задача 6. **Илюстрация / Петър е в гръб и ходи по водата/.** Кой ходи по водата като Иисус? Напиши името му.

а/ Павел б/ Петър в/ Йонатан

Задача 7. На кого **Не** трябва да се доверяваш?

а/ на мама б/ на непознат човек в/ на приятел

Задача 8. За какво **Не** трябва да благодариш на Бог?

а/ здраве б/ болест в/ храна